

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg er jo langt hen ad vejen enig med hr. Bjarne Laustsen i, at vi jo selv skal finde problemerne. Heldigvis finder pressen så nogle problemer eller har fundet nogle problemer, men det er utilfredsstillende for mig som minister, at vi de seneste uger har set nogle eksempler på, at problemer ikke er kommet op til overfladen, før der er blevet undersøgt grundigt fra pressens side.

Det er godt, at pressen har gennemført det kritiske stykke arbejde, man det er jo også en af grundene til, at jeg nu har sat en forårsrensning i gang i styrelsen, hvor jeg har sagt, at nu må alle 54 chefer igennem, hvad de har af resultatmål, og hvad der måtte være af problemer, sådan at vi får det frem i lyset, for jeg kan jo ikke acceptere, at problemer ikke kommer frem i lyset og frem til mig af sig selv, men at de dukker op via pressen.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvad den forårsrensning nærmere går ud på. Er det ikke lidt sent? Ministeren ved jo udmærket, og det ved Folketinget og hele offentligheden også, at vi onsdag efter onsdag de sidste år har spurgt ministeren om de her forhold, og hvordan vi kan sikre en ordentlig og effektiv kontrol. Når man har skåret ned i mandskab og på millioner, hvordan kan man så stadig væk have den samme kontrol? Det kan man heller ikke. Det har man fundet ud af nu.

Så siger ministeren på baggrund af de afsløringer, at vi nu skal have en forårsrensning. Nu får vi så at vide, at de resultatkontrakter er uklare, at der er tvivl om, hvad meningen er med det; folkene derude ved det ikke, og tilsyneladende lægger det et loft over, hvor meget man kan gøre, fordi man har indført de resultatkontrakter.

Det er det, jeg gerne vil have et svar på. Er det korrekt, at det, at man indfører de resultatkontrakter, betyder, at man kan være mindre ude og kontrollere, end man ellers kunne?

Kl. 14.15

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Nej. Jeg forstår godt, at det set udefra kan være svært at forstå det styringssystem, der nu engang er, men det er jo ikke noget, styrelsens ledelse har problemer med at forstå. Det står fuldstændig klart, der er ingen tvivl, resultatsty-

ringskontrakten giver ikke nogen tvivl: Der skal gennemføres det antal besøg i den enkelte virksomhedstype, som tilsynsfrekvensvejledningen lægger op til og fastsætter.

Formanden:

Så er det hr. Jens Peter Vernersen som medspørger.

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg synes, det er lidt underligt, at ministeren nu forsøger at tilkendegive, at det er, fordi alle andre ikke forstår noget, altså at man ikke forstår sådan en resultatkontrakt; det er kompliceret, og det er besværligt.

Nej, vil jeg sige til ministeren, hvis man tager resultatkontrakten og læser den, er det ikke kompliceret, det er faktisk ganske enkelt. Der står helt præcist, at hvad angår disse detailvirksomheder, og hvad angår engrosvirksomhederne, så er det i gennemsnit et besøg om året. Der er nogle, der får flere, og der er nogle, der får færre. Ministeren har jo også inddrømmet på sin hjemmeside, at sådan er det.

Så siger ministeren: Jeg har også underskrevet en tilsynsfrekvensvejledning. Hvis man så ser i tilsynsfrekvensvejledningen, så siger den f.eks. om engrosvirksomheder uden tilvirkning, at man skal have en vejledende, årlig tilsynsfrekvens. Det er da under ingen omstændigheder noget, der er særlig bindende. Det er i øvrigt præcis det samme, der står vedrørende detailvirksomheder.

Så når nu ministeren, efter at han er sat fuldstændig skakmat i den resultatstyringskontrakt, begynder at henvise til tilsynsfrekvensredegørelsen, så er den nøjagtig lige så løs i fugerne.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg bliver altså nødt til at gøre opmærksom på, at systemet med resultatstyringskontrakter kombineret med de regler, som er fastsat ud fra faglige forudsætninger med hensyn til, hvor mange besøg man skal anlægge ved den enkelte virksomhedstype, har været gældende i en lang række år, det er der jo ikke noget nyt i.

Man kan diskutere, om det er rigtigt, at det er kompliceret, men det er jo komplicerede forhold, vi har med at gøre. Det afgørende er, at styrelsen er helt klar over, og det er jo det, der er udgangspunktet, at man skal aflægge mindst ét besøg i engrosvirksomheder uden tilvirkning. Sådan er det.